

El retaule del flautista

Jordi Teixidor

El retaule del flautista

[Fragment final de l'escena X]

Hans: I vet aquí que els rats s'anaren multiplicant, i multiplicant, i multiplicant, fins que els pimburguesos van haver d'abandonar llur vila. Però els rats els van acompanyar, i plegats es van instal·lar en d'altres viles, i avui dia no hi ha ni un sol municipi en tot el món que no s'hagi de gastar milions i milions d'escuts en inútils campanyes de desratització.

S'encenen els llums. Els vilatans canten.

«Soul de les Calamitats Públiques»

Si cau a la nostra vila
una gran calamitat,
uns pocs se'n beneficien
mentre molts han d'encaixar.

Tu i jo preguntaríem
com es pot solucionar,
i ells calculen de seguida
quants diners poden guanyar.

Si a la vila vénen rates
tal com és el cas aquí,
quan se t'han ficat a casa
vol dir que no pots dormir.

Però uns quants en canvi canten:

«Com deia el meu padrí,
si et fan nosa les mates,
compra ratera i verí.»

La pesta la vila delma
i causa gran mortaldat:
sense fer ni la maleta
fugiran de la ciutat.
Tu i jo, la mare i l'avi,
estarem contaminats
i ens vendran escapularis
això sí, garantitzats.
Quan la fam ens amenaça
i ens grinyolen els budells,
per a tots no vol dir gana:
tu badalles, no pas ells.
A mi em fan figa les cames,
a tu ja et cauen les dents,
però s'inflen les butxaques
dels qui venen aliments.
Per als qui han de portar les armes
la guerra vol dir morir,
per als qui les han fabricades
la guerra vol dir profit.
«La guerra ja dura massa»
repetim tu i jo ensems,
i els que en treuen cullerada,
com més dura més contents.

Frida: Vilatans, si ensenyem forats, els apedaçaran; si demanem remeis, ens donaran calmants. Ben mirat, sempre pegats. Caldrà trobar la manera d'imposar les solucions expeditives.

Teló.

[Estrenada el 31 de gener de 1970 pels grups El Camaleó i GTI, al Casino de l'Aliança del Poblenou, en un muntatge dirigit per Jordi Teixidor.]